

РЕШЕНИЕ

№ 2458

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2053** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на от „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], ул. „13-та“ №12 и електронен адрес: [електронна поща], чрез И. П. Б., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218006870-091-001 от 29.08.2019 г. и РА за поправка на РА /РАПРА/ №П-22221219156547-003-001 от 16.09.2019 г., издадени от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Д. Н. К. – ръководител на ревизията, потвърден частично с решение 2017/02.12.2019г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

В жалбата се сочи, че РА е необоснован, издаден в противоречие с материалните разпоредби на ЗДДС и ЗКПО и допуснати съществени процесуални нарушения. Релевира се довод, че РА съдържа редица констатации и изводи, които не се подкрепят от извършените процесуални действия и установените факти и обстоятелства. Излага се твърдение, че на ревизиращия екип са представени достатъчно документи фактури, банкови преводи и писмени доказателства от „Е.“, които не са били обсъдени от органите по приходите. Прави се искане за отмяна на ревизионния акт, изцяло по така определените допълнителни задължения по ЗДДС и ЗКПО.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от управителят Б.,която поддържа жалбата и иска от съда да отмени ревизионния акт.Депозира писмени бележки по същество на спора.

Ответникът по жалбата - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите,чрез процесуалния си представител–юрк.З.(пълномощно по лист 299 от делото),оспорва жалбата,като неоснователна.Представя административната преписка в цялост,пледира за отхвърлянето на жалбата,като неоснователна.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град,34-състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че решение №2017/02.12.2019г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 11.12.2019г. (лист 159 от делото),а жалбата до съда е постъпила чрез органа на 27.12.2019г.(лист 5 от делото) т.е. в законоустановения срок.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство.Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР/ №Р-22002218006870-020-001 от 12.11.2018 г., е възложено извършването на ревизия на „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС, за периодите от 01.01.2014 г. до 30.06.2016 г. и за корпоративен данък по ЗКПО /л.169/връчена на 03.01.2019г./л.171/.По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е продължен със ЗВР №Р-22002218006870-020-002/05.03.2019г. и №Р-22002218006870-020-003/29.03.2019 г., издадени от И. М. Р.,на длъжност началник сектор „Ревизии“,дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..Извършената ревизия е повторна, по реда на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, и е във връзка с Решение 1668/29.10.2018г. на директора на дирекция ОДОП С., отменящо определените с предходния ревизионен акт №Р-22221216008982-091-001/31.07.2018г. задължения за посочените видове данъци и данъчни периоди, и даващо задължителни указания за извършване на настоящата ревизия.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22002218006870-092-001/18.06.2019 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, е представено писмено възражение срещу издадения РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22002218006870-091-001 от 29.08.2019г.,издадени от

И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Д. Н. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 11.09.2019г. След издаване на акта са констатирани допуснати технически грешки в Таблица 1, колона 6, по отношение на изчисляване на лихвите. За изправяне на грешките е издаден РАПРА №П-22221219156547-003-001 от 29.08.2019г. Органите по приходите/ОП/ са установили допуснати технически грешки в таблица 1 на акта за данъчни периоди м. 07, м. 11 и м. 12.2014 г., м. 03 и м. 05.2015 г. Посочените технически грешки са изправени с РАПРА №П-22221219199535-003-001/20.11.2019 г. връчен по електронен път .

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на дружеството и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизирания субект е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22002218007069-040-001/09.01.2019 г., с което са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация. Всички изготвени документи, получени отговори, резултати от направени проверки са подробно описани и анализирани в констативната част на РД. Въз основа на тях ревизиращите органи са преценили, че са налице основания за извършване на корекции както в частта на декларираните резултати по периодите по ЗДДС, така и по ЗКПО.

По ЗДДС.

С издаденият РА органите по приходите/ОП/ са приели че общата сума на неотчетените продажби през ревизираните периоди е в размер на 91 183,00 лв., в т. ч. за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. в общ размер на 43 79,00 лв., за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. 43 364,00 лв. и за периодите от 01.01.2016 г. до 30.06.2016 г. 4 340,00 лв. и на основание чл. 86, ал. 1 и 2 от ЗДДС, е начислен ДДС в съответния данъчен период, изчислен по реда на чл. 67, ал. 3 от ЗДДС, и е в общ размер на 15 197,17 лв.

В хода на ревизията ОП са установили , че „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД е отразило в дневниците си за покупки кредитни известия и сторнирани продажби по ЕКАФП с ДДС в общ размер на 8 303,99 лв. с отрицателен знак, към различни физически и юридически лица, описани подробно в РД /стр. 15-16/. След преглед и анализ на банковите извлечения при дружеството ОП не са установили върнати суми към клиенти. ОП са посочили ,че в противоречие с твърдението за възстановени суми са и множеството жалби от различни лица, които са платили на дружеството услуги, които не са получили и в следствие не са им възстановени платените от тях суми. Също така, при преглед и анализ на сторнираните обороти от ЕКАФП е установено, че няма издавани фискални бонове с посочените стойности, т. е. не се касае за сторнирани доставки, а за умишлено укриване на приходи. Наред с горното не са представени доказателства за основанията за издаване на кредитните известия – за намаляване на данъчната основа или за разваляне на доставката. ОП са приели ,че поради недоказване на извършените сторно операции, чрез издаване на кредитни

известия и сторно касови бележки от ЕКАФП, с които е намален регистрираният облагаем оборот за ревизирия период е прието, че ДДС в общ размер на 8 303,99 лв. по тях е дължим от дружеството, на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, за съответния данъчен период.

Относно получените доставки.

ОП са констатирани, че за ревизирия период в дневниците за покупки „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД е отразило фактура №[ЕГН]/31.07.2014 г., издадена от „ПИРИН – ШАРЛОПОВ ХОТЕЛС“ ООД, ЕИК101152503, с ДДС в размер на 90,12 лв., №[ЕГН]/23.08.2014 г., издадена от „ВСЕЛЕНА“ АД, ЕИК[ЕИК], с ДДС в размер на 86,74 лв. и №[ЕГН]/12.11.2014 г., издадена от „ЯМБОЛ ТУР“ ООД, ЕИК[ЕИК], с ДДС в размер на 7,35 лв. Предмет на доставките са нощувки. За документиране на разходите, в хода на предходното ревизионно производство са представени Заповеди за командировка на И. П. Б. – управител на „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД и Я. М. Б., както и доклади за извършената работа. ОП са приели, че от представените документи е установено, че извършените командировки са с цел представяне на произведени от „ЕН БИ ЕЙ СТИЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] продукти – оградни пана, арматурни мрежи и др. с цел продажба. Установено е, че управител на „ЕН БИ ЕЙ СТИЙЛ“ ЕООД е М. В. Б. - съпруг на И. П. Б. и баща на Я. М. Б. /посочен в Заповедите за командировка/. Според ревизиращите органи, през периода не са отчитани приходи от съвместна дейност на двете дружества, което води до извод, че разходите за командировки не са свързани с дейността на „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД, а са за лични цели. Предвид свързаността на двете дружества и различния предмет на дейност, според ревизиращите органи не може да се счита, че са постигнати общи резултати, които носят приходи на „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД. Не е доказано по никакъв начин, че пътуването е свързано с дейността на ревизираното лице. Не са налице и данни за пристигане, със съответния печат, респ. място на отпътуване, със съответния печат, както и свързани с командировката документи - отчети, доклади за извършената работа и други подобни. Последните се изискват на основание чл. 29, ал. 1 от Наредбата за командировките в страната /Н./. С оглед изложеното и на основание чл. 70, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 69, ал. 1 от с.з., на „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 184,21 лв. по горепосочените фактури, издадени от „ПИРИН – ШАРЛОПОВ ХОТЕЛС“ ООД, „ВСЕЛЕНА“ АД и „ЯМБОЛ ТУР“ ООД.

II. По ЗКПО

Търговското дружество „Б. И.“ за финансовата 2014 г. ЕООД е подало годишна данъчна декларация /ГДД/ по ЗКПО, вх. №2212И0046568/30.03.2015г. с деклариран счетоводен финансов резултат - загуба в размер на 14 343,76 лв. и формиран отрицателен данъчен финансов резултат в размер на 14 343,76 лв. За периода дружеството е отчетло приходи в размер на 64 553,68 лв. и разходи в размер на 78 897,44 лв.

За 2015 г. е била подадена ГДД по ЗКПО вх.№2212И0062007/ 31.03.2016 г., с деклариран счетоводен финансов резултат - загуба в размер на 41 358,97 лв. и формиран отрицателен данъчен финансов резултат в размер на 35 930,07 лв. Отчетените за периода приходи, в т. ч. от продажба на продукция, услуги и др., са в общ размер на 51 993,73 лв., а отчетените разходи в общ размер на 93 352,70 лв.

Констатирано е, че за 2014г. оборотът на дружество е намален със сумата от 14 557,49 лв., а за 2015г. със сумата от 26 962,46 лв., представляващи данъчните основи на издадените кредитни известия и сторнирани продажби по ЕКАФП, описани в частта по ЗДДС. Установени са и данни за заприходени от дружеството закупени резервни части на обща стойност 6 850,00 лв. в 2014 г., за което са съставени само протоколи, без наличие на фактури. По счетоводни сметки от гр. 60 са отразени разходи за командировки /нощувки/ в размер на 1 712,70 лв. в 2014 г. и 640,00 лв. в 2015 г.

Предвид изложеното в частта по ЗДДС, за липса на първични счетоводни документи, доказващи закупуването на резервни части, което е в нарушение на изискванията за документална обосноваване на разходите, регламентирано в чл. 10 от ЗКПО, и чл. 3 от ЗСч., както и установяване на разходи, несвързани с дейността на дружеството – за нощувки, е прието, че е налице основание за извършване на корекция на счетоводния финансов резултат, в посока увеличение, по реда на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, с размера на тези непризнати за данъчни цели разходи, които за 2014 г. са в общ размер на 8 562,70 лв. и за 2015 г. – в размер на 640,00 лв.

В обобщение, за 2014г. е извършено преобразуване на декларирания от дружеството счетоводен финансов резултат, в посока увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, със сумата от 8 562,70 лв., в т. ч. разходи за заприходени стоки без първични документи в размер на 6 850,00 лв. и разходи за командировки /нощувки/ в размер на 1 712,70 лв., и на основание чл. 78 от ЗКПО със сумата в размер на 50 789,99 лв., в т. ч. 36 232,50 лв., – неотчетени приходи от продажба на стоки и разходи по кредитни известия и сторнирани касови бележки от ЕКАФП в размер на 14 557,49 лв.

За 2015 г. корекцията е извършена на основание чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО, със сумата от 640,00 лв. - разходи за командировки в размер на 640,00 лв. и на основание чл. 78 от ЗКПО със сумата от 36 136,67 лв. – неотчетени приходи от продажба на стоки и разходи по издадени кредитни известия и сторнирани продажби по ЕКАФП в размер на 22 812,46 лв.

След извършените корекции, за 2014 г. е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 59 352,69 лв. На основание чл. 70, ал. 2 от ЗКПО, от същия е приспадналата част от декларираната загуба за 2012 г. и 2013 г., в размер на 45 008,93 лв. и загубата за 2014 г. в размер на 14 343,76 лв., и е установен данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв.

За 2015 г. е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 59 589,13 лв., от който е приспадналата останалата част от декларираните загуби за 2012 г. и 2013 г., в размер на 14 037,46 лв. и загубата за 2015 г. в размер на 41 358,97 лв., и е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 4 192,46 лв. и полагащ

се данък в размер на 419,27 лв.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба вх.№53-06-9343 от 25.09.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1838 от 02.10.2019г. по регистъра на дирекция ОДОП С. ,пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.С решение №2017/02.12.2019г. директорът на дирекция „ОДОП”-С. е отменил в оспорената част на установения резултат по ЗДДС, за данъчни периоди м. 02.2016г., м. 03.2016 г. и м. 04.2016 г. и е изменил Ревизионен акт №Р-22002218006870-091-001 от 29.08.2019 г. поправен с РАПРА №П-22221219156547-003-001/16.09.2019 г. и РАПРА №П-22221219199535-003-001 от 20.11.2019 г. в оспорената част по ЗДДС по периоди от 01.2014г.-до 01.2016г. и от м.05.2016г.до 06.2016г.вкл.Отменената и изменена част,касае признато право на приспадане на данъчен кредит по фактурите за закупено гориво, смазочни материали и консумативи за МПС- лек автомобил М. 320 ЦДИ 4 М., с регистрационен номер С. собственост на дружеството в общ размер на 3 533,76 лв.

С протоколно определение по реда на чл.192 от ГПК съдът е приобщицл като доказателства по делото документи от „Е. Е.“.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства,съдът по искане на жалбоподателя и ответника е допуснал изслушването на съдебно-счетоводни експертизи по делото изготвени от вещите лица П. К. и Св. К..С протоколни определения на съдът по делото същите са били приети,като заключенията не са оспорени от страните.Съдът възприема същите като компетентни,обективни и обосновани.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК.От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно заповед №РД-01-803/07.06.2017г.(лист 160 от делото),издадени от директора на ТД на НАП - С.. РА е издаден в предвидената от закона писмена форма.Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД.Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да доведат до законосъобразност на оспорения административен акт и

съответно неговата отмяна. Лицата подписали РА и РД притежават КЕП/л.688/. Страните не спорят, че заповедта за възлагане на ревизия / ЗВР/ №Р-22002218006870-020-001 от 12.11.2018 г., както и заповеди за нейното изменение ЗВР №Р-22002218006870-020-002/05.03.2019г. и №Р-22002218006870-020-003/29.03.2019 г. са връчени на представляващ ревизираното дружество по електронен път. Материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните заповед №РД-01-803/07.06.2017г. на териториалния директор на ТД на НАП, издадена на основание чл.11, ал.1, т.1 от ЗНАП, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК. ЗВР е издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт и РД, като неразделна негова част. Действително в случая РД не е издаден в срока по чл.117, ал.1 от ДОПК, но по-късното издаване на ревизионния доклад не е съществено процесуално нарушение т.к. срокът за това е инструктивен, а неспазването му не пречатства правото на защита на ревизираното лице.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

С определеното по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест (лист 294 от делото). В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от дружеството-жалбоподател задължения по ЗДДС, както и изменения в последствие корпоративен данък дължим от дружеството за посочения период. Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

По първият спорен въпрос между страните повод начислен ДДС на „Брикс индустри“ ЕООД за неотчетените продажби през ревизираните периоди в размер на 91 183,00 лв.

Съдът приема жалбата в тази част за основателна.

На основание чл. 86, ал. 1 и 2 от ЗДДС, е начислен ДДС „Брикс индустри“ ЕООД, изчислен по реда на чл. 67, ал. 3 от ЗДДС, в общ размер на 15 197,17 лв., като в РА е посочено, че общата сума на неотчетените продажби през ревизираните периоди е в размер на 91 183,00 лв., в т. ч. за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. в общ размер на 43 479,00 лв., за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. 43 364,00 лв. и за периодите от 01.01.2016 г. до 30.06.2016 г. 4 340,00 лв.

В издаденият РА, ОП приемат за установено, че при извършена съпоставка на контролните ленти от ЕКАФП на ревизираното дружество и представените от „Еконт Експрес“ ООД справки, за установено наличие на доставки и плащания от клиенти, за които „Брик Индустри“ ЕООД не е издавало фискални касови бележки. За целта на анализа са взети предвид датите на изпращане на пратката и няколко дни преди и след това, съобразно писмените обяснения на ревизираното лице. В хода на съдебното обжалване на процесният РА с протоколно определение по реда на чл.192 от ГПК, съдът е задължил „Еконт експрес“ ЕООД, да представи като доказателства по делото в оригинал всички документи за периода от 01.01.2014г. до 30.06.2016г. по които жалбоподателят е изпращал и получавал пратки, чрез „Е.“ както и изплатени суми, квитанции, разписки и др. съпътстващи документи. Определението е било изпълнено от третото неучастващо лице по делото и документите са приети, като доказателства по делото с протоколно определение на съдът. С оглед приложените писмени доказателства вещото лице съобразено с допуснатите въпроси от съдът е изследвало всички обстоятелства относно извършените преводи по сметки на дружеството-жалбоподател, от дружеството което извършва куриерски услуги. Видно от заключението на вещото лице по делото размера на преведените от „Еконт Експрес“ ООД, наложени платежни по разплащателните сметки на дружеството за 2014 и 2015г. са в размер на 34252,00лв. Като жалбоподателят е отчетел 34532лв., като разлика от 280лв. представлява надвишение на осчетоводените приходи от жалбоподателя над предоставената информация за изплатени приходи от страна на Е., към жалбоподателя за 2015г. Всички банкови преводи от „Еконт Експрес“ ООД по наложени платежи през 2014 и 2015г. са отразени в сметки на жалбоподателят както следва: 503 „Разплащателна сметка“, 411 „Клиенти“, 453/2 „Начислен данък за продажби“, група 70 „Приходи по продажби“; Налице е отразяване също в счетоводните регистри на дружеството и в подадените Дневници за продажби за периода 01.01.2014г.-30.06.2016г. Установено е също, че е налице съответствие между подадените от жалбоподателя справки-декларации по периоди, входящи номера, данъчна основа за облагане и брой записи в дневник за продажби и предоставената справка от жалбоподателя на ревизиращия орган. Съдът констатира, че горното кореспондира и с направеното обяснение в хода на ревизионното производство - приложено на л.1521 от том 8 на допълнително представените документи, от И. Б., в качеството ѝ на едноличен собственик и управител на „Брик Индустри“ ЕООД. В обяснението управителят твърди, че плащанията от пощенския оператор на суми по наложни платежи става по банков път и въз основа на направените преводи се извършва осчетоводяването. Вещото лице при прегледа на допълнително предоставените документи от НАП /по реда на чл.192 от ГПК/, не е установило да има физически лица по всяка товарителница, които да получават изплатените в брой суми от наложени платежи съгласно квитанции, разписки и др. документи за изплатени суми от „Е. експрес“ за периода 01.01.2014г.-30.06.2016 г. на жалбоподателят. С оглед на установените факти по делото съдът намира, че не са събрани доказателства за извършени, но укрити от жалбоподателя доставки на стоки през ревизираните периоди което да

обоснове определяне на задължения за ДДС за извършени от жалбоподателя облагаеми доставки през ревизирия период.Реализираният оборот от получени доставки се доказва с представянето на доказателства за наличието на реални доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО, каквито в случая не са представени.В тази връзка и с оглед липсата на доказани и неосчетоводени доставки за ревизирия период, на РЛ незаконосъобразно са установени задължения за ДДС.Съдът намира констатациите на ревизиращите органи по приходите за неотчетените продажби от жалбоподателят в размер на 91 183,00 лв.,довели до допълнително определяне на данъчни задължения за ЗДДС на размер на 15 197,17 лв. са недоказани и необосновани поради което жалбата е основателна и РА в тази част следва да се отмени.

По втория спорен въпрос между страните относно извършени сторно операции от „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД.

В хода на ревизията ОП са установили,че „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД е отразило в дневниците си за покупки кредитни известия и сторнирани продажби по ЕКАФП с ДДС в общ размер на 8303,99 лв. с отрицателен знак, към различни физически и юридически лица, описани подробно в РД/стр. 15-16/.При предходната ревизия ревизираното лице е представило част от фактурите и кредитни известия.Представени са и писмени обяснения на управителят, като са описани различни спорове, възникващи в процеса на работа, а именно клиентът прави превод /плащане/ чрез наложен платеж с „Е.“ при освобождаване на пратката или на каса, след което оспорва извършения ремонт и изисква възстановяване на средствата; изисква възстановяване на заплатените средства, поради това, че си е намерил част втора употреба на по-ниска цена или друг сервиз през периода, в който тече ремонт по автомобилна част; изисква възстановяване на заплатените средства, поради това, че оспорва ремонта; отказва плащане при получаване на отремонтираната част с мотив, че ще заплати същия едва след монтаж на частта на автомобила, който при извършване на ремонт на частта не е при нас и реално не е налице постъпление на средства за извършена услуга; взима да тества автомобила, след което не се връща на обекта да заплати дължимата сума, за която вече е издаден първичен счетоводен документ;оспорва предварително договорената цена и прави отбив от цената, за която вече е издаден първичен счетоводен документ и др.ОП са приели ,че след преглед и анализ на банковите извлечения при дружеството не са установени върнати суми към клиенти.Констатирано е още, че представените в хода на ревизията сторно касови бележки не съответстват на изискванията на Наредба №Н-18 от 2006г. В същите липсват данни за клиента/получателя - име, адрес, ЕГН и подпис, каквото е изискването на чл. 35, ал. 2 от Наредбата.Също така, при преглед и анализ на сторнираните обороти от ЕКАФП е установено, че няма издавани фискални бонове с посочените стойности. ОП са приели ,че не се касае за сторнирани доставки, а за умишлено укриване на приходи,като също

не са представени доказателства за основанията за издаване на кредитните известия – за намаляване на данъчната основа или за разваляне на доставката. ОП са приели, че поради недоказване на извършените сторно операции, чрез издаване на кредитни известия и сторно касови бележки от ЕКАФП, с които е намален регистрираният облагаем оборот за ревизирания период е прието, че ДДС в общ размер на 8303,99 лв. по тях е дължим от дружеството, на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, за съответния данъчен период.

Съдът констатира, че сторно операциите касаят периода 11.04.2014г. – 31.12.2014г. 12 фактури /т.8/. Разпоредбата на чл.31 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /обн. Дв, бр.106/27.12.2006г., в сила от 01.01.2007г., доп. и изм./урежда процесният ред. Законната възможност за извършване на сторно операция включва хипотезите при рекламация, връщане на стока, операторска грешка или намаление на данъчната основа и се осъществява след приключване на сметката на клиента, като се документира, чрез издаване на документ от ФУ или ИАСУТД. Реквизитите на сторно документа са посочени в нормата на чл.31, ал.2 от Наредбата, като за част от тях има препращане към реквизитите на фискалната касова бележка по чл.26, ал.1, т.1-9. Съгласно чл. 31, ал. 4, изречение второ от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. сторно операция при връщане или рекламация на стока или при намаление на данъчната основа се документира в момента на възстановяване изцяло или частично в брой на заплатената от клиента сума. Срокът за извършване на сторно операцията при операторска грешка е посочен в чл.31, ал.4 от Наредбата, като същият е до 7-мо число на месеца, следващ месеца, в който е допусната грешката. Съдържанието на бележките обаче не включва задължителните реквизити по чл.26, ал.1, т.6 и т.7 от Наредбата в посочената нейна редакция. Тези реквизити включват името или номера на касиера и наименованието на услугата, код на данъчна група, количество и стойност по видове услуги. Издаваните от дружеството сторно касови бележки не съдържат номер, дата и час на издаване на фискалния бон, по повод на който се издава сторно документът. Настоящият състав приема, че съдържанието на представените сторно бележки води до извод за нарушена документална форма което води и до отсъствие на документална обоснованост за намаляване на регистрирания търговски оборот. Доколкото намаляването на отчетения облагаем оборот е свързано с благоприятни за ревизираното лице изводи за по-нисък размер на реализираните обороти, то в негова тежест е доказването на възникването на посоченото в бележките основание. Приетата по делото СЧЕ не оборват изводите за нарушената документална форма от страна на жалбоподателят по повод сторнираните доставки видно от заключението на вещото лице К./л.750-755/. С оглед горното, съдът приема изводите на ОП за правилни и жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли в тази част.

За данъчни периоди м. 07, м. 08 и м. 11.2014 г. „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 184,21 лв. по фактури, издадени от „ПИРИН – ШАРЛОПОВ ХОТЕЛС“ ООД, „ВСЕЛЕНА“ АД и „ЯМБОЛ ТУР“ ООД, с предмет на доставките нощувки.

В хода на ревизионното производство са представени заповеди за командировка на представляващата дружеството И. П. Б. и Я. М. Б. на длъжност търговски директор в „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД и доклади за извършената работа. В докладите е посочено, че е посетена производствената база на „ЕН БИ ЕЙ СТИЙЛ“ ЕООД и са извършени следните дейности – провежда на среща с управителя на дружеството, разработване на производствен план и план-програма за реализация на произвежданите стоки, съвместно посещение на складови бази на „ЕН БИ ЕЙ СТИЙЛ“ ЕООД в [населено място], гр. Б. и [населено място]. Установено е, че представляващ на „ЕН БИ ЕЙ СТИЙЛ“ ЕООД е М. В. Б., който е съпруг на И. П. Б. и баща на Я. М. Б. ОП са установили, че не са сключени между страните договори/за посредничество или други/, от които да се установи, че „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД е поело задължение да представлява „ЕН БИ ЕЙ СТИЙЛ“ ЕООД и да продава негови стоки. Приели са, че липсват и каквито и да било други съпътстващи документи, удостоверяващи резултат от извършена услуга. От друга страна, не са представени доказателства, удостоверяващи отчетен приход от „ЕН БИ ЕЙ СТИЙЛ“ ЕООД и то именно от твърдяната съвместна дейност на двете дружества. С РА приели, че разходите за командировка не са свързани с дейността на дружеството „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД, поради което и на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 69, ал. 1 от ЗДДС за същото не е налице право на приспадане на данъчен кредит в претендирания размер на 184,21 лв.

Настоящият състав споделя изводите на ОП поради следното: Командирането на служител/работник, като процедура е регламентирано в Наредба за командировките в страната. Целите на командирането следва да произтичат от основната дейност на търговското дружество. На командираното лице се възлагат за изпълнение задачи, свързани със стопанската дейност на възложителя. Разходите, свързани с командировки в страната следва да са документално обосновани по реда на Н., Закона за счетоводството и Закона за корпоративното подоходно облагане /чл. 10/ и отразяват вярно стопанската операция, се признават за данъчни цели. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Н., командировките се извършват въз основа на предварително издадена писмена заповед. В ал. 9 са определени задължителните реквизити, които следва да съдържа заповедта за командироване, а именно: 1. наименованието на предприятието и длъжностното лице, което издава заповедта; 2. трите имена и длъжността на командираното лице; 3. мястото на командирането; 4. задачата, за която лицето се командирова; 5. времетраенето на командировката; 6. командировъчните дневни, пътни, и квартирни пари, на които командированият има право; 7. начинът на пътуването и други данни, които имат значение за

определяне правото и размера на командировъчните пътни пари; 8. необходимостта и видът на отчета за извършената работа. Съгласно разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от Н., командированият е длъжен в 3-дневен срок след завръщането си от командировка да даде отчет за извършената работа, като ръководителите са длъжни в 5-дневен срок да вземат становище по отчета. От анализа на цитираните разпоредби се установява, че за да бъдат признати за данъчни цели разходите за пътуване и престой на посочените в заповедите за командировка лица – И. Б. и Я. Б., следва тези разходи следва да са извършени за осигуряване на основната дейност, като създават условия за упражняването ѝ. По време на ревизията от страна на жалбоподателя са представени заповеди за командироване на Я. Б. (л.416 и л.426 и сл.). При прегледа им съдът констатира, че „преценка за извършената работа“ не е спазено от жалбоподателят. Изискването на чл. 29, ал. 1 от Н. изречение последно гласи: „Ръководителите са длъжни в 5-дневен срок да вземат становище по отчета“. Освен изложеното командированата И. Б./л.425/ е собственик на „Брик индустри“ ЕООД и управител. Липсва по административната преписка договор за управление сключен между „Брик индустри“ ЕООД и И. Б.. В случая ако собственикът на ЕООД е и управител на дружеството единствено само по силата на вписването му, като такъв в търговския регистър, разходите му за пътуване и престой не се признават за данъчни цели. Съдът констатира също, че в Заповед №2 от 25.07.2014г./л.425/на И. Б. липсва също така и посочване на длъжността на командированото лице, което е в нарушение на разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 2, пр. 2 от Н., а последното също е от съществено значение за преценка на връзката на извършените разходи за командироване на конкретното лице с дейността на дружеството. С оглед горното, съдът приема изводите на ОП за правилни и жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли в тази част.

Относно задълженията по ЗКПО.

В чл. 3, ал. 2 от ЗСч, предвижда че предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на всички стопански операции, които водят до изменения на имущественото и финансовото им състояние, финансовите резултати от дейността, паричните потоци и собствения капитал, в хронологичен ред.

Съгласно [чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗСч](#) първичният счетоводен документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция, който следва да съдържа реквизитите, посочени в [чл. 7, ал. 1 от ЗСч](#). В случая, увеличаването на финансовия резултат на жалбоподателя, е правно обоснован с нормата на [чл. 26, т. 2 от ЗКПО](#), съгласно който не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Съгласно нормата на [чл. 10 от ЗКПО](#) счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на [Закона за счетоводството](#), отразяващ вярно стопанската операция.

С оглед твърдените обстоятелства в РА, че жалбоподателят не е отчетел продажби през ревизираните периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. в общ размер на 43479,00 лв., и от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. 43364,00 лв. органите по приходите е следвало да установяват наличието на реализирани от ревизирания субект приходи, които е следвало съобразно посочените изисквания на ЗСч и приложимите Национални счетоводни стандарти /Н./ да бъдат отчетени през текущите 2014 и 2015г., поради което и доказателствената тежест е изцяло за данъчната администрация, както по правилото на чл. 170, ал. 1 от АПК във вр. и с § 2 от ДР на АПК, да установяват и съпоставимите на тези приходи, които също да намерят отражение при формиране на данъчната основа за облагане с корпоративен данък, както разпорежда чл. 78 от ЗКПО. Настоящият състав приема, че органите по приходите не са се справили с така възложената доказателствена тежест с оглед събраните доказателства в ревизионно и съдебно производство. Настоящият състав приема, че не са установени неотчетените продажби от дружеството през 2014 г., чрез наложени платежи, в общ размер на 43479,00 лв. с ДДС /36 232,50 лв. без ДДС/ и за 2015г. в размер на 43364,00 лв. с ДДС /36136,67 лв. без ДДС/. Приложеното от органите по приходите правилото на чл. 78 от ЗКПО изисква "при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице". Неправилно ОП са приели, че в случая попада в приложното поле на правилото на т. 5. 1 от Н. 18 "Приходи", което като краен резултат е довело и до неправилното приложение на чл. 78 от ЗКПО, при липсата на доказателства за продажби и в тази му част РА се възприема като незаконосъобразен.

По отношение разходите за командировки в размер на 1712,70 лв. за 2014г. и в размер на 640 лв. за 2015г., ЗКПО изисква тези разходи, освен да са документално доказани, също и да са извършени във връзка с дейността на задълженото лице, което се установява при последващ контрол. Разходите следва да са извършени за осигуряване на основната дейност, като създават условия за упражняването ѝ. Липсата на документална обоснованост води до непризнаване за данъчни цели на осчетоводените разходи на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Съгласно чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗКПО разходите за пътуване и престой на физически лица, които са в трудови правоотношения с данъчно задълженото лице или са наети от него по извънтрудови правоотношения, включително на управители, членове на управителни или контролни органи на данъчно задълженото лице, се признават за данъчни цели, когато пътуването и престоят са извършени във връзка с дейността на данъчно задълженото лице. Съдът приема, че същите не са свързани с дейността на дружеството, както и не отговарят на изискванията за документална обоснованост поради което изводите на ОП са правилни.

По отношение на сторнираните операции за 2014г. в размер на 14557,49 и за 2015г. в размер на 22812,46 лв. според управителя на дружеството, същите са

издавани в случаи на рекламации от страна на клиенти и са представени доказателства за върнати суми на клиенти за 2014г.и 2015г. по банков път и чрез „Е.“.С оглед установеното по делото и съгласно изискванията на Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, посочени в чл. 31 при сторно операция при рекламация или връщане на стока, при операторска грешка или при намаление на данъчната основа, след приключена сметка на клиента, се издава документ от ФУ или ИАСУТД. Сторно документът съдържа най-малко посочените в чл.26, ал.1, т.1-11 реквизити, както и номер, дата и час на издаване на фискалния/системния бон, по повод на който се издава сторно документът, причината за сторно операцията и надпис „Сторно".Видно от заключението на вещото лице по делото издадените от дружеството сторно касови бележки не съдържат номер, дата и час на издаване на фискалния бон, по повод на който се издава сторно документът и не съдържат изискуемите реквизити, посочени в чл.31 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г.Съдът приема,че не са документално обосновани по смисъла на чл.10 на ЗКПО т.к. жалбоподателят не е спазил разпоредбите от Наредба №Н-18 от 2006г.посочени по-горе,поради което изводите на ОП са правилни.

Останаха необорени констатациите на ОП,за заприходени от дружеството закупени резервни части на обща стойност 6850,00 лв. в 2014 г.,за което са съставени само протоколи, без наличие на фактури.Според чл. 26, т. 2 ЗКПОhttps://adele-tool.eu/bg/1/1/Doc/List?inlinks-citationidentifier=40656_NARH~legi&inlinks-provision=Art26_Pt2 не се признават за данъчни цели разходите, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. В чл. 10, ал. 1 ЗКПО е посочено, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по ЗСч.,отразяващ вярно стопанската операция. Принаването на разходи за данъчни цели се извършва въз основа на общите изисквания на счетоводното законодателство и специфичните регламенти на ЗКПО. Като е отчело в разходите по процесните протоколи, ревизираното лице неоснователно е намалило финансовия си резултат за съответния отчетен период в обхвата на ревизията.Правилно ОП са приели,че в конкретния случай процесните протоколи,не отразяват вярно извършените стопански операции.

С оглед установеното и уважената част на жалбата съдът приема,че за 2014г. счетоводен финансов резултат на дружеството ,следва да е в посока увеличение,на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, със сумата от 8562,70лв., в т. ч. разходи за заприходени стоки без първични документи в размер на 6 850,00 лв. и разходи за командировки /нощувки/в размер на 1 712,70 лв., и на основание чл. 78 от ЗКПО със сумата в разходи по кредитни известия и сторнирани касови бележки от ЕКАФП в размер на 14557,49 лв.След извършените корекции,за 2014г. съдът установява положителен данъчен финансов резултат в размер на 23120,19 лв.На основание чл. 70, ал. 2 от ЗКПО, при приспадане част от декларираната загуба на ТД за 2012 г. и 2013 г., в размер на 45 008,93 лв. и загубата за 2014г. в размер на 14 343,76лв.,съдът установява отрицателен финансов резултат в размер на

36232,50 лв.

За 2015г. съдът приема следното счетоводен финансов резултат на дружеството, следва да е в посока увеличение на основание чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО, със сумата от 640,00 лв. - разходи за командировки в размер на 640,00 лв. и на основание чл. 78 от ЗКПО със сумата по издадени кредитни известия и сторнирани продажби по ЕКАФП в размер на 22 812,46 лв. Като за 2015г. съдът установява положителен данъчен финансов резултат в размер на 23452,46 лв., от който при приспадане на останалата част от деклариранияте загуби за 2012 г. и 2013г., в размер на 14 037,46 лв. и загубата за 2015г. в размер на 41 358,97 лв., се установява отрицателен данъчен финансов резултат в размер на 31943,97 лв.

Относно установените задължения по лихви.

V. По лихвите за забава на главниците за данък добавена стойност съдът приема следното:

Задълженията за данък добавена стойност, не са заплатени от оспорващото дружество в законоустановените срокове, поради което за всяка от главниците се дължи и съответната лихва за забава, изчислена до датата на издаване на акта, съобразно нормата на чл. 175, ал. 1 от ДОПК.

Лихвата за просрочие на главницата от 8488,20 лева за данък върху добавената стойност, е в размер на 4940,85 лева, която е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК за периода от 01.01.2014г. до 30.04.2016г., съобразена с декларациите по данъчни периоди, чрез използването на Е-калкулатор, на страницата на Националната агенция за приходите. В останалата част относно определените размери на лихвата за просрочие над 4940,85 лв до пълният размер, РА е незаконосъобразен и съдът го отменя.

II. По разноските:

Страните своевременно претендират разноски по делото.

На жалбоподателят и на ответника се дължат разноски.

Представен списък с разноски от управителят на дружеството по делото като следва за държавна такса, депозит за вещи лица и др. в общ размер от 3910,50 лв.

Размерът следва да е справедлив, обоснован и съобразен с действителната правна и фактическа сложност на делото, както и да не бъде по-нисък от предвидения минимален такъв, определен в Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно цитираната норма, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес, изчислен от съдът с

оглед уважената част разходите по делото за жалбоподателят следва да са в размер на 2121,77 лв.Така общо дължимите от ответника разноси, за които следва да бъде осъден в настоящото производство да заплати на жалбоподателят , възлизат общо на 2121,77 лв.Жалбоподателят следва да заплати на ответника разноси с оглед отхвърлената част по делото изчислени от съдът , които са в размер на 1681 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, предл. второ от ДОПК, Административен съд София-град, III- отделение,34-състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218006870-091-001 от 29.08.2019 г. и РА за поправка на РА /РАПРА/ №П-22221219156547-003-001 от 16.09.2019 г.,РАПРА №П-22221219199535-003-001/20.11.2019 г. издадени от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Д. Н. К. – ръководител на ревизията, потвърден частично с решение №2017/02.12.2019г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите ,в частта, с която на „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД е определено задължение за данък добавена стойност за сумата над 8488,20лв./8303,88лв.+184,21лв./ до пълния размер от 23795,55 лева – главница и лихва над 4940,85 лева до пълния размер 12752,50/л.676-справка/лева - изчислена към 29.08.2019г.

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218006870-091-001 от 29.08.2019 г. и РА за поправка на РА/РАПРА/№П-22221219156547-003-001 от 16.09.2019г.,РАПРА№П-22221219199535-003-001/20.11.2019г.,потвърден частично с решение №2017/02.12.2019г. на Директора на Дирекция “ОДОП”-С. при ЦУ на НАП в обжалваните части по ЗКПО,както следва:

- за 2014г.,вместо данъчен финансов резултат – в размер на 0,00 лв., за 2014 г. установява данъчен финансов резултат – загуба в размер на 36232,50 лв.

- за 2015г., вместо в размер на 419,27 лв. и лихви в размер на 145 лв.,установява данъчен финансов резултат – загуба в размер на 31944,21 лв .

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218006870-091-001 от 29.08.2019 г. и РА за поправка на РА /РАПРА/ №П-22221219156547-003-001 от 16.09.2019 г., издадени от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Д. Н. К. – ръководител на ревизията, потвърден частично с решение №2017/02.12.2019г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно

управление на Националната агенция за приходите в останалата част,като неоснователна.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, да заплати на „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], ул. „13-та“ №12,сумата от 2121,77лв.,представляваща разноски по административно дело №5302/20г. на Административен съд София-град.

ОСЪЖДА „БРИК ИНДУСТРИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], ул. „13-та“ №12 с управител И. П. Б.,да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите,сумата от 1681лв.,представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение по административно дело №5302/20г. на Административен съд София-град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България,в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

съдия: